

Høringssvar vedrørende

"Vigselsliturgi og forbønsliturgi for likekjønnede og ulikekjønnede par"
(KR sak 22/16)

A.

«Vigsel for likekjønnede» står i motstrid med både Guds ord og bekjennelsen. Jesus selv gjør det klart i følge Matteus 19 at ekteskap er for «hanner og hoer», altså ulikekjønnede. Han er også tydelig på at ekteskapet ikke skal brytes. Apostolisk lære sier det samme, og det samme gjør vår lutherske bekjennelse. Forbudet kan tolkes slik at det også forbyr å bryte selve denne ordningen.

Min oppfatning er at «Vigselsliturgi og forbønsliturgi for likekjønnede og...» innfører en ordning som er i klar motstrid med både enkeltord i Nytestamentet og det ekteksapssynet som finnes der, både hos Jesus og hans apostler.

B.

Ut fra ordinasjonsforpliktelsen og –løftet skal prester leve og lære i samsvar med Guds ord og bekjennelsen. Kirkeledelsen legger til rette for å bryte løftet.

C.

Hensynet til lokalmenighetens er ikke godt nok ivaretatt. Olav Myklebust påpeker med rette: «Kirkemøtet har ikke lovmessig hjemmel til å overstyre lokale menigheter som vedtar at deres lokale kirke kun skal gi adgang for vigsel av ulikekjønnede par.»

D.

«Minoriteten i minoriteten» er heller ikke tatt hensyn til – og føler seg sviktet. Jeg tenker på de homofile/lesbiske som ønsker å leve etter den gamle tolkning av Guds ord og bekjennelsen.

Vennlig,

Arild Markussen,

prostiprest i Ryfylke/fengselsprest ved Sandeid fengsel